

der ingen principielle Indvendinger kan gøres derimod. Saa svarede man imidlertid: Det er et aldeles urimeligt Exempel. Ja, det tvivler jeg ikke om, — hvadsomhest vi vare komne med i Fællesudvalget, saa vilde de Herrer, som nu erklære sig villige til at forhandle, have jagt: Det er aldeles urimeligt, det kunne vi aldeles ikke gaa ind paa (Disnejen: Hvor skulde Fylden tages fra til Kallebod Strand?). Det er slet ikke min Sag nærmere at undersøge det; men den skulde selvfølgelig tages fra selve Kallebod Strand.

Formanden (Berg): Maa jeg bede den ærede Ordspører ingen Hensyn at tage til private Henvendelser.

Ordspøreren (Tauber): Jeg skal rette mig efter den høitærede Formand i saa Henseende. — Med Hensyn til § 8 bebrejdede det ærede Medlem mig, at vi ingen begrundede Indvendinger havde gjort mod nogen af Posterne. Vi have ganske i Almindelighed betegnet vort Standpunkt til denne Paragraf og til alle den Art specielle Bevillinger saa tydelig i selve Betænkningen, at det her overfor vilde være temmelig overflødigt at fordybe sig i Enkelthederne. — Det ærede Medlem anførte endvidere — og den ærede Finantsminister optog strax den af det ærede Medlem fremsatte Tanke — den Bemærkning til Arbejdsparagrafen i det Hele taget, at forskellige Forretninger, saasom Skibsværfter og deslige vilde kunne antage langt flere Arbeidere, naar de fik betydelige Bestillinger, og derved vilde der i det Hele taget virkes hen til at modarbejde Arbejdsløsheden. Jeg skal nu for det Første gjøre den Bemærkning, at der jo er Grændser for, hvorvidt en saadan Arbejdsparagraf kan virke direkte eller indirekte. Det ligger i selve Summen. Udover disse 1,844,000 Kr. kan den ikke virke. De Herrer have en vis Tilbøjelighed til at fordoble og tredoble disse 1,844,000 Kr., saaledes at der kunde udrettes ganske uendelig Meget dermed; men det er og bliver dog 1,844,000 Kr., og de kunne ikke komme flere Mennesker til Gode, baade udenlandske og indenlandske Leverandører, Arbejdsgivere og Arbeidere tilsammen, end der kan lønnes for disse 1,844,000 Kr. Lad os nu holde os til selve Arbejderne; men inden saadan indirekte Hjælp kan tilflyde Arbejderne, gaar der dog nogen Tid, og det, der her er Tale om at skulle komme dem til Gode, bliver egentlig en indirekte Hjælp i anden Potens. Hvis det ærede Medlem rigtig vil gjenmænte sin egen Tanke, vil han se, at det vil vare lidt længe, inden det kommer

Arbejderne til Gode. Lad os antyde det ved et Exempel. Der bestilles hos Burmeister & Wain et Skib til f. Ex. 375,000 Kr. Jeg antager ikke, at den høitærede Finantsminister siger, at det er en Sum, som skal anvendes blot i Wintermaanederne, saaledes som han sagde i Gaar om de 10,000 Kr. til Saa-begyndelsen af et Fyrskib. Vi antager Bestillingen gjort hos Burmeister. Dampfærgeren er bestemt til at skulle udsjores i Løbet af 2 Aar. Halvdelen af de 375,000 Kr. skulle saaledes ikke anvendes i de 3 à 4 Maaneder til 1ste April eller til 1ste Mai, men er bestemt til at anvendes efter Finantslovsforlaget i Tiden fra 1ste April 1886 til 1ste April 1887, altsaa i fulde 12 Maaneder, og naar vi tage fat tre Maaneder tidligere, saa komme vi dog til Nytaar 1887. Ganske sikkert kunde Burmeister & Wain sige: Nu da vi sikkert have 375,000 Kr. at anvende i Løbet af hele Aaret, saa antage vi nu saa mange Arbeidere, som vi kunne bestyrtige hele Aaret for 375,000 Kr., men flere kunne de saa ikke antage. Det Samme gjælder om forskjellige andre Forslag. Det ærede Medlem var meget misfornøiet med, at jeg havde henvist til de Meddelelser, som vare fremkomne i en eller anden Avis om, at der fra Autoritetens Side — jeg siger ikke fra selve Regjeringens Side — havde været vist Par-tikthed ved Antagelse af Arbeidere i Løbet af Sommeren, idet man havde udelukket Arbeidere, som vare bleve berørte ved Lock-out'en. Det ærede Medlem talte paa en vis nedsettende og haanlig Maade derom, det var kun Avismeddelelser, men han vilde kunne godtgjøre ved mangfoldige Exempler, at Arbejdere, der havde taget Arbejde ved Massiværkstederne, vare bleve saaledes maltrakterede, at de ikke kunde nære sig. Jeg tror, det ærede Medlem skulde vogte sig for at komme for dybt ind paa denne Strid. Naar jeg skal omtale den Maade, hvorpaa vi fra Flertallets Side her opfatte den Strid, som begyndte mellem Arbejdsgivere og Arbeidere i Løbet af Sommeren, er det ingenlunde saa, at vi kunne erkjende, at Arbejderne i denne Sag have været de Skyldige; tværtimod, de som have havt Skyld for den Maade, hvorpaa Striden er bleven ført, det er det ærede Medlem og dem, der staa ham nær i Præssepolitik; det er dem, der have søgt at slaa politisk Kapital af denne Sag og stærke denne Strid til Stade for Arbejderne. Naar denne Strid er bleven ført saaledes, som den er bleven ført fra Arbejdsgivernes Side, idet de ere bleve støttede og drevne frem af Høire, saa kan man ikke undre sig over, at Arbejderne ogsaa tage Sagen haardt og skarpt fra deres